

خبر

پیام تسلیت مقام معظم رهبری در پی درگذشت اخوی حجت‌الاسلام موسوی جزائری

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در پیامی درگذشت اخوی حجت‌الاسلام‌والمسلمین آقای موسوی جزائری را تسلیت گفتند.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری، متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است: بسم الله الرحمن الرحیم، حضرت حجت‌الاسلام‌والمسلمین آقای موسوی جزائری دامت برکاته، درگذشت اخوی مکرّم را به جناب‌عالی و خاندان معزز موسوی جزائری تسلیت عرض می‌کنم و رحمت و مغفرت الهی را برای آن مرحوم مسئلت می‌نمایم. والسلام علیکم ورحمة الله

سیدعلی خامنه‌ای، ۲۳ دی ۱۴۰۳

پزشکیان:تا امروز از هر راهی خواستیم برای رفع ناترازی های انرژی اقدام کنیم، با مشکل مواجه شده‌ایم

هیئت امنای صندوق توسعه ملی مقرر کرد پیشنهاد ارائه‌شده از سوی این صندوق برای ایفای نقش در حوزه کمک به رفع ناترازی های انرژی و توسعه کشور، در کارگروهی ویژه مطرح و بررسی شده و راهکارهای اجرایی آن براساس قوانین و مقررات موجود تدوین و برای تصویب به جلسه بعدی هیئت امنا ارائه شود. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست جمهوری، اولین جلسه هیئت امنای صندوق توسعه ملی در دولت چهاردهم پیش از ظهر دیروز (یکشنبه) به ریاست مسعود پزشکیان برگزار شد و علاوه بر ارائه و بررسی گزارش عملکرد صندوق و تصویب بودجه سال ۱۴۰۴، مقرر شد پیشنهاد ارائه‌شده برای ایفای نقش این صندوق در حوزه کمک به رفع ناترازی‌های انرژی و توسعه کشور، در کارگروهی ویژه مطرح و بررسی شده و راهکارهای اجرایی آن براساس قوانین و مقررات موجود تدوین و برای تصویب به جلسه بعدی هیئت امنا ارائه شود. براساس این پیشنهاد صندوق توسعه ملی اعلام آمادگی کرده تا براساس شیوه خاص طراحی‌شده از سوی کارشناسان این صندوق، در تأمین مالی اقدامات و پروژه‌های مورد نیاز برای رفع ناترازی انرژی، در کنار بخش خصوصی مشارکت کند.

با توجه به محدودیت‌های موجود در اساسنامه صندوق توسعه ملی برای مداخله مالی مستقیم این نهاد در عرصه اقتصادی کشور، در جلسه امروز مقرر شد پیشنهاد مطرح‌شده، در کارگروهی ویژه با حضور همه اعضای هیئت امنا از قوای سه‌گانه مطرح و راهکارهای اجرایی که ناقض قوانین و مقررات موجود نباشند، تهیه و ارائه شود. همچنین با توجه به محدودیت زمانی تأکید شد که راهکارهای اجرایی مذکور نهایتا تا دو هفته آینده تهیه و در جلسه بعدی هیئت امنای صندوق بررسی و تصویب شود. پزشکیان در این جلسه با اشاره به آمارهای ارائه‌شده مبنی بر زیان حداقل ۱۷۵ هزار میلیاردتومانی بخش خصوصی در ۹ ماهه ابتدایی سالی که به نام «جهش تولید با مشارکت مردم» نام‌گذاری شده، از محل ناترازی های انرژی، اظهار کرد: از همان آغاز رسمی فعالیت دولت چهاردهم به طور جدی به دنبال رفع ناترازی‌های انرژی هستیم، اما تا امروز از هر راهی که خواستیم اقدام کنیم، با یک مشکل دیگر مواجه شده‌ایم. رئیس جمهور افزود: بنده به‌عنوان رئیس دولت باید در برابر مردم و بخش خصوصی درباره این مشکلات پاسخ‌گو باشم، بنابراین با توجه به اینکه احداث نیروگاه‌های خورشیدی سریع‌ترین، مؤثرترین و به نوعی به‌صرفه‌ترین راهکار موجود در این زمینه است، تأکید دارم که نباید اجازه دهیم وقت ما بیش از این تلف شود و باید هرچه سریع‌تر راهکارهای اجرایی را در این زمینه تصویب و عملیاتی کنیم. پزشکیان تصریح کرد: اینکه ما منابعی داشته باشیم، اما به دلیل پیش‌بینی‌نشدن راهکارهای اجرایی نتوانیم از آن برای حل مشکلات حد کشور استفاده کنیم، منطقی نیست، بنابراین بنده اول‌هه تلاش خود را خواهم کرد تا هرچه سریع‌تر بتوانیم در این زمینه راهکاری اجرایی و منطبق بر قوانین و مصالح و منافع کشور طراحی کنیم و نهایتا تعهد می‌دهم که همه توان خود را برای پیشگیری از هرگونه اتلاف منابع یا وقوع تخلف و فساد در هزینه‌کرد منابع مصوب برای این منظور به کار بگیرم.

جزئیات جلسه مشترک معاونان اول سه قوه

معاون اول رئیس جمهور گفت: ما شعار وفاق را قبول داریم و این شعار، شعار نظام ماست و همه باید بدانند که سه قوه با هم هستند و وفاق رمز پیروزی انقلاب اسلامی ماست. به گزارش ایرنا، جلسه مشترک معاونان اول سران قوا صبح دیروز با حضور «حجت‌الاسلام خلیلی»، معاون اول قوه قضائیه و «حمیدرضا حاجی‌بابایی»، نایب‌رئیس اول مجلس شورای اسلامی، در دفتر محمدرضا عارف برگزار شد. عارف در این جلسه تأکید کرد: برگزاری این نشست، پیام معناداری در بطن خود دارد و آن هم این است که برگزاری باشکوه ایام‌الله دهه فجر به حدی برای ما اهمیت دارد که معاونان اول سران سه قوه برای برگزاری بهتر آن جلسه‌ای در این سطح برگزار کرده‌اند و نایب‌رئیس اول مجلس شورای اسلامی، مدیریت ستاد برگزاری این حماسه بزرگ انقلاب اسلامی را بر عهده دارد. معاون اول رئیس جمهور افزود: در این جلسه در کنار هم جمع شده‌ایم تا ببینیم برای ایجاد امکان مشارکت بهتر مردم چه می‌توان کرد اما باید به‌شدت از «دولتی‌شدن» این اجتماع بزرگ مردمی دوری کنیم و بزرگداشت این ایام مانند همه سال‌های گذشته باید تنها با حضور خود مردم و به صورت خودجوش صورت گیرد تا دشمن بیشتر از گذشته بفهمد که مردم ما و میزان علاقه‌شان به نظام جمهوری اسلامی را به‌درستی نشناخته است. او افزود: خط قرمز نظام ما، دوری از مردم است و جذب بیشتر مردم، کاری شدنی است و برگزاری این نشست، پیام روشنی برای اتحاد و وفاق است. معاون اول رئیس‌جمهور در ادامه گفت: ما شعار وفاق را قبول داریم و این شعار، شعار نظام ماست و همه باید بدانند که سه قوه با هم هستند و وفاق رمز پیروزی انقلاب اسلامی ماست.

ما رئیس مردم نیستیم

در این جلسه نایب‌رئیس مجلس دوازدهم نیز گفت: دشمن تصور می‌کند که با بزرگ‌نمایی و برجسته‌سازی مشکلات اقتصادی و مسائل منطقه، می‌تواند در جامعه ما ترس و هراس ایجاد کرده و مردم را ناامید کند اما مردم ایران، امسال با حضور یکپارچه در راهپیمایی ۲۲ بهمن، حماسه‌ای بزرگ را خلق خواهند کرد و ما امروز به نمایندگی از قوای سه‌گانه در کنار هم جمع شده‌ایم تا خیال خام دشمن را باطل کرده و امکان مشارکت گسترده مردم را فراهم کنیم. حاجی‌بابایی افزود: البته نکته بسیار مهمی که باید به آن توجه داشته باشیم، این است که ما رئیس مردم نیستیم که به مردم بگوییم به راهپیمایی بیایند، بلکه ما تنها تلاش می‌کنیم شرایطی را فراهم کنیم که مردم راحت‌تر در این اجتماع بزرگ که انقلابی و مردمی است، شرکت کنند و این حضور، پیام امیدوارکننده‌ای به تمامی مردم جامعه خواهد داد. در این نشست، معاون اول قوه قضائیه نیز با بیان آنکه باید با روش‌های جدید و به‌روز، امکان مشارکت بیشتر مردم در این راهپیمایی بزرگ فراهم کنیم، گفت: باید مزاج مردم را مدنظر قرار دهیم و سخنی نگوییم که از آن، اختلاف و تلخی حاصل شود. در این جلسه ضیاء هاشمی، معاون اجتماعی معاون اول رئیس‌جمهور نیز با بیان آنکه مردم ما علاوه بر تعلقات مذهبی و انقلابی، درباره ۲۲ بهمن عرق ملی دارند، گفت: باید پیام وفاق ملی را که مهم‌ترین شعار رئیس‌جمهور است، در چنین ایامی به مردم و به‌ویژه نخبگان جامعه منتقل کنیم.

حتی در شرایطی که هیئت‌های دیپلماتیک هم رسما به کشورهای دیگر سفر می‌کنند، هیچ‌وقت محتوا و جزئیات مذاکرات در اختیار رسانه‌ها و افکار عمومی قرار نمی‌گیرد؛ فقط خبر مربوط به انجام سفر مقامات و مذاکرات منتشر می‌شود. پس اگر ما به مرحله مذاکرات جدی و رسمی ایران با غرب و مشخصا آمریکایی‌ها برسیم، قرار نیست که محتوای آن هم منتشر شود. به هر حال باید ما گام‌های اولیه را تا رسیدن به مرحله مذاکرات مستقیم طی کنیم و در این جریان این مذاکرات با واسطه، قطعا هم ایران و هم آمریکا پیغام‌هایی را برای همدیگر ردوبدل می‌کنند. اما این ردوبدل‌کردن پیغام‌ها به معنای آن نیست که متن و محتوای آن منتشر شود. نهایتا کشوری مانند عمان یا ژاپن با سفر مقامات خود به تهران یا واشنگتن، عنوان می‌کنند پیام‌هایی را بین دو طرف ردوبدل کرده‌اند، اما هیچ‌گاه جزئیات یا متن آن را منتشر نمی‌کنند. ضمن آنکه حتی اگر به مذاکرات مستقیم هم برسیم، لزومی ندارد متن و محتوای آن منتشر شود، مگر اینکه یک مسفر دیپلماتیک به امضای سند یا توافق‌نامه منجر شود که جنبه محرمانگی نداشته باشد و انتشار متن آن هزینه‌ای در بر نداشته باشد. پس مذاکره مخفی، اینجا معنا ندارد، چون به هر حال مذاکره، سطحی از مخفی‌کاری و پنهان‌کاری را دارد و هیچ‌گاه قرار نیست اطلاعات کامل مذاکرات در اختیار رسانه‌ها و افکار عمومی قرار بگیرد.

❌ نکات شما درست، ولی منظور از مذاکرات مخفی و دیپلماسی پنهان، مدلی شبیه به «مذاکرات عمان» در سال‌های پایانی دولت احمدی‌نژاد بود که پایه مذاکرات برجاسی را در دولت اول حسن روحانی شکل داد که در تقابل با مدلی شبیه به مدل «هتل کوپورگ» است که هیئت‌های مذاکره‌کننده ایران و ۵+۱ در هتل مستقر بودند و هم‌زمان، تیم رسانه‌ای روبه‌روی هتل منتظر اعلام نتایج بودند.

اولا باید ببینیم که مذاکره دوجانبه بین ایران و آمریکا انجام می‌شود یا مدل مذاکرات برجام که یک مذاکرات چندجانبه بین ایران با اعضای ۵+۱ بود در دستور کار قرار خواهد گرفت. اگر مذاکرات به صورت دوجانبه بی گرفته شود، طبیعتا مدیریت آن برای دورماندن از هیاهوهای رسانه‌ای آسان‌تر است. پس اصل مذاکرات مخفی است و هر طرفی هم مواضع خود را مطرح می‌کند. اما لازم به یادآوری مجدد است که فعلا تا رسیدن به مدلی مانند مذاکرات هتل کوپورگ که مذاکرت چندجانبه تلقی می‌شود، فاصله بسیار زیادی داریم. باید ببینیم که مذاکرات با واسطه به کجا می‌رسد و آیا بستر برای مذاکرات مستقیم، چه با طرف آمریکایی و چه با طرف اروپایی در قالب مذاکرات چندجانبه فراهم خواهد شد یا خیر.

❌ حال به جایگاه ایران در معادلات پیش‌روی روسیه و آمریکا پس از روی کار آمدن دونالد ترامپ بپردازیم. در صورت پایان جنگ اوکراین، کرملین چه نگاهی به تهران دارد؟ آیا در بدهبستان‌های ترامپ و پوتین، حق و حقوق ایران نادیده گرفته می‌شود؟
به باورم روسیه اکنون به این یقین رسیده است که دیگر ایران بنایی ندارد مانند گذشته یک سوویه عمل کند؛ سیاستی که در سال‌های گذشته مورد سوءاستفاده روسیه قرار گرفت. **❌ پس باید این را برسرید سفر هفدهم ژانویه پزشکیان به مسکو با هدف امضای موافقت‌نامه همکاری جامع راهبردی با روسیه.** آن هم پیش از روی کار آمدن دونالد ترامپ

در کاخ سفید، چه معنایی می‌دهد؟

انجام این سفر به روسیه توسط دکتر پزشکیان و امضای موافقت‌نامه همکاری جامع راهبردی با روسیه، آن هم پیش از روی کار آمدن دونالد ترامپ، نوعی اعتمادزایی در قبال مسکوست تا این اطمینان برای روسیه و پوتین حاصل شود که جمهوری اسلامی ایران در صورت تنش‌زدایی با غرب و آمریکا، مسکو را کنار نخواهد گذاشت و درعین‌حال با مذاکرات پیش‌رو، تهران بنا دارد یک «تنوع و موازنه» را در سیاست خارجی خود پیاده کند و در این سیاست خارجی متوازن هم، وزن و جایگاه روسیه مانند دیگر کشورها کملا مشخص است. ولی دیگر خبری از یک دیپلماسی یک‌سویه و وابستگی صرف به مسکو نخواهد بود. به نظر من این سیاستی است که توسط دولت چهاردهم پی گرفته شده است.

❌ در یک گزاره بدبینانه، پوتین هم با این سیاست تهران موافق خواهد بود و به‌دنبال کارشنکفی نیست؟ چون زمانی که از «مذاکرات مخفی» یا «دیپلماسی پنهان» گفتم، به این دلیل بود که در صورت هرگونه مذاکره بین تهران و واشنگتن، احتمال سنگ‌اندازی روس‌ها وجود دارد.

پاسخ به این سؤال شما بیش از آنکه به روسیه ارتباط داشته باشد، به عزم و اراده جدی در تهران معطوف است.

❌ به چه معنا؟

یعنی اگر روسیه و پوتین ببیند که ایران جدیت لازم و اراده برای تنش‌زدایی با غرب را دارد، ترجیح می‌دهد به سمت کارشنکفی، سنگ‌اندازی و ایجاد اخلال در مسیر مذاکرات ایران و غرب نرود.

چون مسکو می‌داند در صوت هرگونه اخلال و مانع‌تراشی در مسیر مذاکرات ایران و غرب، در نهایت متضرر اصلی خود روس‌ها هستند. **❌ روس‌ها چه ضرری خواهند کرد؟**

در صورت کارشنکفی روسیه، احتمالا تهران همان حد و وزنی را که برای مسکو در «سیاست خارجی متوازن» خود تعریف کرده بود، قائل نباشد. **❌ ولی جناب آیزدی، تا همین‌جای کار هم تهران اعتماد سابق خود را به روسیه دارد و حد سابق را برای مسکو در سیاست خارجی‌اش قائل است؟ چون برخی ادعان دارند با نقش آفرینی مسکو در معادلات سوریه در جریان سقوط حکومت اسد، دیگر ایران نگاه پیشین را به روسیه ندارد؟**

به نظر من معادلات سوریه کاملا متفاوت است، چون بشار اسد از بدو به‌قدرت رسیدن، و از همان سال‌ها قبل تحت حمایت کامل و جدی روس‌ها بود و این حمایت در جریان تازآمی‌های جنگ‌های داخلی سوریه هم بیشتر شد، بنابراین طبیعی بود روسیه‌ای که طی تمام این سال‌ها، جدی‌ترین حامی بشار اسد به شمار می‌رفت، به طریق اولی، جدی‌ترین نقش را هم برای دوره گذار و کناررفتن حکومت اسد داشته باشد. پس موضوع اعتماد تهران به روسیه در معادلات سوریه نمی‌تواند به موضوعات دیگر تعمیم پیدا کند. البته همان‌طورکه گفتم و دوباره تأکید می‌کنم روسیه هم باید اکنون سیاست خارجی جدید ایران را بپذیرد و با آن کنار بیاید، چون بعد از روی کار آمدن دولت چهاردهم تقریبا تهران به دنبال آن است که یک سیاست خارجی متوازن را با هدف برقراری روابط با همه کشورهای منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای در دستور کار قرار دهد و این توازن با غرب، شرق، آفریقا، آمریکای لاتین، اقیانوسیه و خلاصه همه مناطق صورت خواهد گرفت. اساسا موقعیت ایران به گونه‌ای است که باید تهران چنین سیاست متوازنی را در دستور کار قرار دهد.

❌ اظهارنظر چند روز اخیر برخی مقامات کشوری و لشکری درباره نقش روسیه در تحولات سوریه به یک فضای انتقاد شدید از روسیه در آستانه سفر پزشکیان به مسکو دامن زده است. تحلیل شما در این‌باره چیست؟

ما در تحلیل تحولات حوزه دیپلماسی و سیاست خارجی نباید دنبال برخی واکنش‌های مقطعی و احساسی باشیم. در شرایط حساس کنونی کشور، یک نگاه واقع‌گرایانه مبتنی بر مصالح و امنیت ملی بیش از هر چیز دیگری ضرورت دارد.

و این به معنای توجیه سیاست روسیه نیست؟

خیر، چون همان‌طورکه در پاسخ به سؤال قبلی گفتم، نقش و جایگاه و نفوذ روسیه در معادلات سوریه و حمایت از بشار اسد کملا مشخص است و همه می‌دانستند که پوتین چه نقش‌آفرینی‌ای در سوریه داشته و دارد. واقع‌امر این است که در یک نگاه آسیب‌شناسانه، هم ایران و هم روسیه در معادلات سوریه اشتباهاتی داشتند. حداقل اینکه دو طرف از اقدامات هم آگاه نبودند یا دو طرف به روند تحولاتی که در سوریه روی داد و به سقوط حکومت اسد منجر شد، آن‌طورکه باید اشراف نداشتند، بنابراین نمی‌توان آن را یک نقص در روابط تهران و مسکو دانست؛ مگر آنکه ثابت شود روسیه در تمام این سال‌ها به دنبال دوزدن ایران در سوریه بوده و برخلاف توافقات دوجانبه عمل کرده است.

دیگر خبری از دیپلماسی یک‌سویه نخواهد بود

❌ یعنی روسیه و پوتین این‌گونه عمل نکرده است؟

فعلا سقوط اسد برای روسیه هم تبعات مخرب خود را به دنبال داشته است. ولی در کل من نمی‌توانم در این زمینه اظهارنظر قاطعی داشته باشم، چون هنوز اطلاعات موثقی در دسترس نیست و در شرایط کنونی هم چندان به صلاح نیست که بخواهم روی این دست موضوع‌گیری‌های برخی مقامات کشوری و لشکری مانور بدهیم.

چون موضوعات و مسائل مهم‌تر در روابط ایران و روسیه وجود دارد که باید به آن پرداخت. برونده سوریه برای ما بسته شد، یعنی تحولات سوریه، چه با اهداف ما همسویی داشته یا نداشته، به پایان رسید و حکومت اسد سقوط کرد و هر اتفاقی قرار بوده بیفتد، روی داده است، بنابراین این‌گله‌کردن‌ها از عملکرد روسیه دردی دوا نمی‌کند. باید نگاهمان رو به جلو باشد. ضمن آنکه روسیه هم در برابر این انتقادات داخلی ایران، مدعی است ما به تهران در طول سال‌های جنگ داخلی سوریه کمک کرده‌ایم، بنابراین این دست مواضع مقامات کشوری و لشکری موضوعی چندان راهبردی نیست که بخواد اکنون محل بحث و گفت‌وگوی دو رئیس‌جمهور ایران و روسیه باشد. بله، می‌توان مسائل را در سطح کارشناسی دو طرف بررسی کرد.

❌ به بخشی از مصاحبه قبلی با «شرق» بازگردیم که پیش از سفر مسعود پزشکیان به کازان بود. آن زمان، زمهزه احتمال امضای موافقت‌نامه جامع ایران و روسیه مطرح شد. شما در توصیه‌ای به ریاست جمهوری و دستگاه سیاست خارجی، تأکید داشتید که نباید امضای این موافقت‌نامه در شهری مانند کازان انجام شود و باید برای پیگیری چنین توافقی، تهران یا مسکو را به‌عنوان پایتخت دو کشور انتخاب کرد. ضمن آنکه پیشنهاد کرده بودید دولت پزشکیان برای اولین بار، ولادیمیر پوتین را با هدف مناسبات دوجانبه ایران و روسیه به تهران بکشاند. چون تا به اکنون رئیس‌جمهور روسیه برای مناسبات دوجانبه وارد تهران نشده است. در آستانه سفر پزشکیان به روسیه و امضای موافقت‌نامه، کماکان مُصر هستید پوتین را به تهران بیاوریم؟

خوشبختانه با بخشی از آن پیشنهاد من که در همین روزنامه «شرق» مطرح کردم، موافقت شد و در جریان سفر آقای پزشکیان به کازان، موافقت‌نامه جامع ایران و روسیه امضا نشد. چون وزن و جایگاه این موافقت‌نامه اقتضا می‌کند که پایتخت یکی از دو کشور ایران و روسیه برای این کار انتخاب شود و این قسمت از پیشنهاد من عملیاتی شد. اما قسمت دوم پیشنهادم مبنی بر اینکه دولت دکتر پزشکیان، پوتین را برای مناسبات دوجانبه و امضای موافقت‌نامه جامع به تهران بکشاند، شاید در شرایط کنونی نزدیک به واقعیت

شرق

نباشد. چون سفر پوتین یک پروسه دیپلماتیک و امنیتی طولانی‌مدتی را طلب می‌کند. ضمن

اینکه شاید مقامات داخلی هم به این نتیجه رسیده باشند که با فشاری برای سفر پوتین به ایران در شرایط کنونی چندان به نفع کشور نباشد، بنابراین من به این بخش دوم پیشنهاد قبلی خودم دال بر سفر پوتین به تهران برای پیگیری مناسبات دوجانبه و مشخصا امضای توافق‌نامه جامع ایراد نمی‌گیرم و در مقابل اینکه آقای پزشکیان به‌عنوان رئیس‌جمهور جدید جمهوری اسلامی ایران و با هدف پیگیری مناسبات دوجانبه به مسکو سفر کند و با همتای روس خود دیداری داشته باشد را کاملا طبیعی و قابل دفاع می‌دانم. اما اینکه شش ماه دیگر یا یک سال دیگر دوباره این سفر از سوی دکتر پزشکیان انجام شود، بدون آنکه پوتین سفر متقابلی برای پیگیری مناسبات دوجانبه به تهران داشته باشد، دیگر قابل دفاع و توجیه‌پذیر نیست. من امیدوارم حداقل در دولت چهاردهم دیگر این اتفاق روی ندهد که مرتب رؤسای جمهور ایران به روسیه سفر کنند و خبری از سفر متقابل پوتین به ایران نباشد. پس از سفر دکتر پزشکیان به روسیه باید دیگر سفری انجام نشود تا زمانی که پوتین به تهران بیاید. وقتی دو کشور، موافقت‌نامه جامع همکاری‌های ۲۰ساله را امضا می‌کنند، اصلا برازنده و قابل دفاع نیست که رئیس‌جمهور یکی از دو کشور هیچ‌گاه برای مناسبات دوجانبه، سفر متقابلی انجام نداده است. پس باید به شکل عملی این سیاست خارجی متوازن اجرایی شود تا روسیه هم به این باور و یقین برسد که تهران به شکل عملی دیگر به دنبال سیاست یک‌سویه در قبال روسیه نیست و همان حد و وزنی را که برای روسیه قائل است، می‌تواند برای آمریکا و اروپایی‌ها و دیگر کشورها و مناطق قائل باشد.

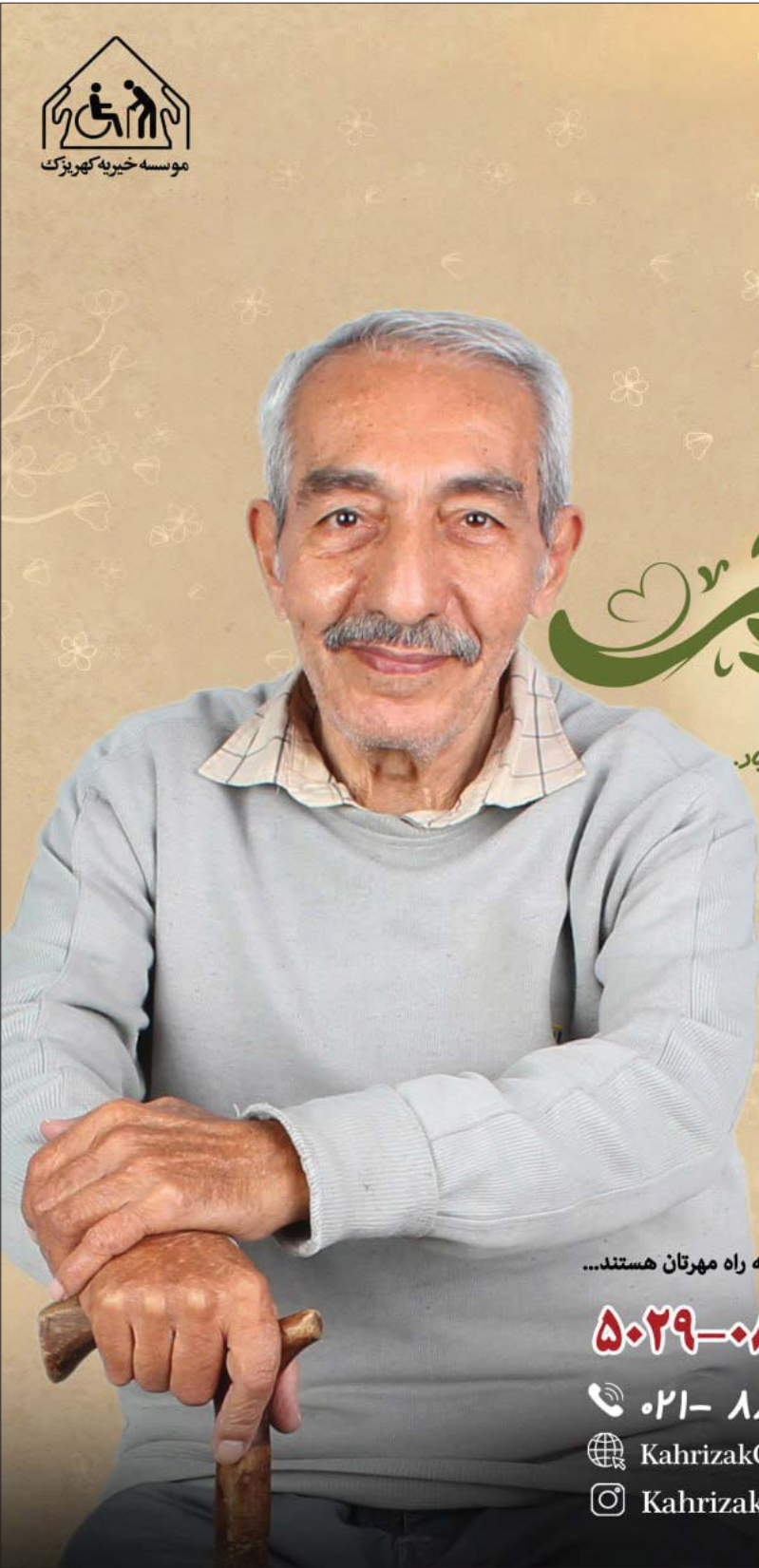
❌ امضای موافقت‌نامه جامع راهبردی ایران و روسیه در تضاد با تحلیل شما قرار ندارد. چون در این‌صورت نگاه یک‌سویه و صرف ایران به مسکو پررنگ‌تر خواهد شد؟ ضمن اینکه اگرچه از اوایل سال جاری شمسی تقریبا کار روی توافق‌نامه تمام شده بود و قرار بود با سفر رئیس‌ی به روسیه، سند آن امضا شود، اما به دلیل درگذشت رئیس‌جمهور، برگزاری انتخابات زودهنگام ریاست‌جمهوری در ایران و نگرانی مسکو از روی کار آمدن یک دولت اصلاح‌طلب که به دنبال نزدیکی با غرب است، امضای موافقت‌نامه جامع تاکنون به تأخیر افتاده است. اساسا این تعلل از طرف تهران است یا مسکو؟

سؤال شما دو بخش داشت؛ اولا مهم نیست که تعلل از طرف تهران است یا مسکو. چون هر دو طرف به دلایل مختلف تاکنون ایسن توافق‌نامه را امضا نکرده‌اند. با این حال تأخیر و تعلل بیش از حد هم به نفع هیچ‌کدام نیست. ضمن اینکه در پاسخ به بخش دوم سؤال شما باید گفت که اجرایی‌شدن سیاست متوازن و برداشتن گام‌هایی برای مذاکره با غرب و تنش‌زدایی با آمریکا، لزوما به معنای آن نیست که ما از ظرفیت‌ها و زمینه‌های خود در روابط با کشورهایی مانند روسیه غفلت کنیم و موافقت‌نامه جامع را امضا نکنیم. این سندی بوده است که سال‌ها پیش امضا شده و اکنون هم با تغییر در بدهای آن، قرار است دوباره امضا شود، بنابراین تأخیر آن، چه از جانب روسیه و چه از جانب تهران، چندان به سود دو طرف نیست، چون ممکن است نوعی ذهنیت منفی را برای همه ایجاد کند و این سؤال پیش بیاید که چه اتفاقی یا اتفاقاتی باعث شده است که امضای مجدد موافقت‌نامه جامع ایران و روسیه به تأخیر بیفتد؟ آیا کارشنکفی از طرف ایران بوده یا روسیه؟ آیا مخالفتی صورت گرفته؟ آیا تهران و مسکو به توافق نرسیده‌اند؟ و هزار سؤال دیگر. اتفاقا اکنون که آقای پزشکیان در آستانه روی کار آمدن دونالد ترامپ قرار است به روسیه سفر کند، بهترین فرصت است که این موافقت‌نامه جامع همکاری‌ها با طرف روس امضا شود تا ضمن استفاده از ظرفیت‌های مناسبات با مسکو و همچنین اعتمادزایی برای روسیه، بتوان با دست پرتری در مقابل دولت ترامپ مذاکرات را پیش برد.

معاون رئیس‌جمهور

۱۳۲۵ هـ. ش

ولادت حضرت علی (ع) روز پدر گرامی باد.

پدران ساکن در آسایشگاه کهریزک، چشم به راه مهربان هستند...

۰۴۴۷-۱۰۵۱-۰۸۷۰-۵۰۲۹

۰۲۱- ۸۸۳۱۰۶۸۸

KahrizakCharity.com

KahrizakCharity

برای اطلاعات بیشتر